

Palestinska kristna - finns dom?

Sabeels sjätte internationella konferens (2-9 november 2006) kommer att vara inriktad på palestinska kristna. Varför valde vi en inriktning som verkar så trångsynt? I förväntan på vårt novembermöte, skulle jag vilja erbjuda följande betraktelser för att öka våra läsares medvetenhet, stimulera deras förväntningar och locka dem till deltagande.

FÖR DET FÖRSTA är ett av de vanligaste påståendena vi hör: "Jag visste inte att det finns palestinska kristna!" Vilka är de palestinska kristna - varifrån kommer de och var finns de idag? De palestinska kristna är ättlingar till de första lärjungarna och apostlarna vilka Jesus kallade och som följde honom. De är ättlingar till de, som på Pingstdagen för 2000 år sedan, upplevde den helige Andes uppfyllelse och svarade på Evangelium, de goda nyheterna om Jesus Kristus. De palestinska kristna är våra anfäder och levde i Palestina till och med före landet var känt med det namnet. Många av dem var judar, andra inte. De var en sammanblandning av många av de etniska grupper som ingick i de första kristna trosgemenskaperna, Kyrkan. Till sitt väsen kände kyrkan inga gränser som hade med folktillhörighet eller härkomst att göra. Jesus inledde sin verksamhet i Palestina inom ett judiskt sammanhang, både nationellt och etniskt sett. Ändå kom han i kontakt med många som inte var judar. Faktum är, att Palestina aldrig var ett tillstängt land – tvärtom gjorde dess geografiska läge det till en genomfart för köpmän och krigshärlar som rörde sig från norr till söder och omvänt.

På Jesu tid befolkades Palestina inte enbart av judar. Några historiker har beräknat att ungefär hälften av Palestinas folk inte var judar – landet hade alltid varit en smältdegel av folk med olika bakgrund vad gällde härkomst och tro. Kyrkan blev från början en gemenskap av människor med olika bakgrund trots mycket motstånd från en del av Jesu lärjungar som önskade behålla den knuten till ett judiskt sammanhang. Apostlagärningarna visar kampen mellan de som insisterade på Jesusrörelsens judiskhet, och de som intygade dess universella räckvidd. Detta var en av de svåraste kamperna som mötte och hotade den begynnande tron. Tacka Gud, för att "universalisterna" segrade. Från början inkluderade den palestinska kyrkan alla folk som utgjorde landet Palestinas befolkning, det vill säga, judar, romare, greker och samariter, liksom araber, fenicier och andra. Efter islams intåg i det sjunde århundradet blev palestinska kristna liksom andra kristna i mellanösten gradvis arabiserade. Det är viktigt att anmärka på att några av de arabiska stammarna hade kristnats flera hundra år före islams intåg, men att de sedermera blev

arabiserade med avseende på sitt kultur och språk. I dag finns det ungefär fjorton miljoner arabiska kristna i Mellanöstern. Palestinska kristna bor i Palestina (de ockuperade palestinska områdena) och Israel; många av dem bor i Jordanien, och i praktiskt alla länder i Mellanösten - dessutom spridda och skingrade över hela världen. De återfinns i alla jordens världsdelar.

FÖR DET ANDRA hotas de palestinska kristnas närvaro i landet på grund av den fortsatta politiska konflikten. Antalet kristna i landet har minskat i en alarmerande fart. Propagandisterna påstår att de kristna lämnar landet på grund av muslimsk förföljelse. Faktum är, att det i själva verket inte är så. De lämnar landet på grund av det instabila politiska läget. De lämnar landet på grund av den olagliga israeliska ockupationen av deras land. Dessutom får politisk instabilitet ekonomiska och sociala följder. Folk utvandrar i jakt efter jobb, så att de kan försörja sina familjer och ombesörja sina barns utbildning. Den största andelen kristna flyttade under och i efterdyningarna av krigen 1948 och 1967. Tusentals tvingades ut ur sina hem eller flydde i skräck från sionisterna. Deras flytt har fortsatt varhelst och närhelst den politiska ostadigheten varit som störst. Som ett exempel flyttar mycket få kristna från Israel, enligt gränserna från 1967, medan alarmerande många fortfarande flyttar från de ockuperade områdena. De huvudsakliga skälen är den förtryckande ockupationen av palestinerna - både kristna och muslimska - och den förödmjukelse de åsamkas. Statistiken har visat att antalet kristna inom Israel ökar, snarare än minskar.

Även om Israel inte är en stat för alla sina medborgare, och dess demokrati endast erfares fullständigt av dess judiska medborgare, medan dess arabiska (palestinska) israeliska medborgare diskrimineras, finns där nog stor politisk stabilitet för att låta de kristna vara kvar i sitt hemland. Läget i Gazaremsan, Västbanken och i östra Jerusalem är annorlunda. Här vill man flytta, på grund av orättvisan, förtrycket och förödmjukelsen av de palestinier som bor under ockupation. Det är uppenbart för många att närvaron av vägkontroller, byggandet av skyddsmuren och de nedtryckande metoder den israeliska regeringen använder mot palestinerna är del i en politik, som syftar till att tvinga folk till att flytta. Detta har varit sionisternas politik från början, och det har blivit än mer iögonfallande på senare tid. Sabeel genomför en undersökning hos landets kristna som ska läggas fram på konferensen i november. Ett antal forskare kommer att analysera undersökningen ur olika aspekter och hjälpa oss att upptäcka möjliga trender för de palestinska kristna i landet.

FÖR DET TREDJE behöver vi skingra myter om de palestinska kristna. På grund av den politiska konflikten i Palestina, har många myter skapats. En del västerländska kristna tror att palestinska kristna ursprungligen var muslimer och därefter, som en följd av brittiska, amerikanska, franska eller tyska missionärers missionsiver konverterats till kristendomen. Några propagandister har påstått att kristna och muslimer har kommit till Palestina de sista få hundra åren. Detta är myter födda ur okunnighet, eller ur politik som avsiktligt försvagar och underminerar palestinska anspråk på landet. Den kommande konferensen kommer skingra många sådan myter.

FÖR DET FJÄRDE är en annan myt som kräver särskild uppmärksamhet den som framställer den politiska konflikten i Palestina som en konflikt mellan muslimer och judar. Med andra ord är Palestinas kristna helt marginaliserade behandlas som om de inte har någonting att göra med konflikten. Dessutom framställer denna myt Israel som mer välvillig mot kristna, eftersom den verkliga fienden är muslimerna. På så sätt framställs Israel på ett fördelaktigt sätt i västerlandet. Om konflikten uppfattas som endast mellan "judar och muslimer" kommer de flesta kristna i västerlandet stå på Israels sida. Det är ett mycket klyftigt tillvägagångssätt. Tack vare det gemensamma bibliska arvet mellan judar och kristna, samt den växande "demoniseringen" av islam, är det begripligt att många kristna i västerlandet upplever sig höra samman med Israel och judarna mer än med muslimer. Faktum är att denna inställning går utöver det kristna västerlandets gränser. Jag kommer ihåg en händelse för några år sedan.

Då jag talade på en internationell konferens i Europa kom några kristna pakistaner upp till mig och bekände att deras naturliga böjelse som kristna var att stå med Israel. Sanningen är att ockupationen av Palestina inte handlar om religion, inte heller är den en konflikt mellan religioner. Den har varit och är en politisk konflikt. De sionistiska judarnas största önskan var att få landet Palestina, även om det betydde att dess infödda befolkning kastades ut. De önskade skapa en judiskt stat. Landets infödda folk sågs framförallt som palestinier, snarare än som muslimer eller kristna. Kristna tvingades ut från sina byar och städer, samtidigt som sina muslimska gannar. Både kristna och muslimer förlorade sina egendomar. Den etniska rensningen skedde utan hänsyn till religion. Sedan kriget 1967 har emellertid den religiösa dimensionen börjat spela en illavarslande roll. Både judiska sionister och västkristna sionister har använt Bibeln för att rättfärdiga Israels ensamrätt till Palestina och har därför blivit ett fredens hinder.

FÖR DET FEMTE har palestinska kristna spelat en viktig roll i att motstå sionismens projekt från och med 1800-talet och har varit involverade i strävan efter rättvisa och fred. Den kommande Sabeelkonferensen kommer framhäva några av dessa palestiniers bidrag. Palestinska kristna är i stort sett av arabiskt ursprung. När man betraktar den roll de har spelat i de politiska, historiska, litterära, samhällliga och andra arenorna, blir det tydligt hur värdefullt och effektivt deras bidrag har varit. För flera månader sedan, skrev en muslimsk författare från Abu Dabi en kort artikel, som han kallade "De kristna är arabernas salt." Artikeln publicerades i flera arabiska tidningar inklusive al-Qudstidningen i Jerusalem 23 januari 2006. Muhammad Khaled omnämner flera arabiska kristna som, Edward Said, Henry Cattan, Emil Habibi, Silvador Arnita och andra som har varit framstående i sina bidrag. Författaren avslutar artikeln med orden "Våra älskade kristna, ni är vårt salt, och salt förlorar inte sin smak."

FÖR DET SJÄTTE skulle vi som palestinska kristna vilja hjälpa våra bröder och systrar i olika delar av världen att förstå våra bekymmer, liksom de utmaningar som möter oss idag. Förutom de ovannämnda bekymren kommer konferensdeltagarna få personligt erfara möten med och spendera tid med kristna från byar och städer i Israel och Palestina. Förutom att akademiker föreläser, kommer konferensen bereda vardagslivets existentiella och experientiella dimensioner. Det finns inte något som kan ersätta en förstahandserfarenhet. Jag har hört många säga efter ett personligt besök "Vi visste inte? Varför har ingen berättat?"

FÖR DET SJUNDE befinner palestinska kristna sig i en unik position. De är på en och de samma gång palestinier som tillhör Mellanösten och de är kristna, som kan förhålla sig till andra kristna i olika delar av världen. Mycket få i västerlandet förstår islam och muslimer. Vi har bott med islam i 1400 år i medgång och motgång. Vi kan hjälpa till att bygga förbindelser med dem och arbeta tillsammans med dem för fred. Vi har en förpliktelse till arbete för fred och den försoningen kommer från vår kristna tro. Vi kan bidra till mer viktig förståelse och respekt mellan kristendom och islam. Vi kan överbrygga öst och väst. Vi har en roll att fylla, att överbrygga mellanrummet mellan olika religioner. Vi har stor erfarenhet av att bo samman med andra religioner, och detta är en viktig del av vårt kall.

FÖR DET ÅTTONDE finns det en teologisk dimension hos konferensen. Palestinska kristna är en väsentlig del av Kristi kropp. Alltigenom vår långa historia över 2000 år, med dess glädjeämnen och sorgeämnen, tolerans och intolerans, goda tider och dåliga tider, har vi med Guds hjälp fortsatt vara trogna Kristus, och underhållt vårt vittne och vår hållfasthet. Med denna

konferens vill vi åter presentera oss själva för våra bröder och systrar i Kristus från andra delar av världen. Alla kristna behöver vara medvetna om den svåra belägenhet och den smärta denna lilla lem i Kristi kropp genomligger, och att den söker rättvisa och befrielse. Vi hoppas och ber att förbindelsen mellan palestinska kristna och kristna utomlands förstärks, när olika aspekter av palestinskt liv ska presenteras i föreläsningar och panelsamtal, liksom av att erfara mötet med landets levande stenar. Bibelstudium kommer vara en mycket viktig del av vår novemberkonferens. De kommer ges av pastor dr Kenneth Bailey som är världsberömd för sin kulturkänsliga utläggning av Jesu liknelser. Det är vårt hopp att deltagarna ska bli andligt upplyfta av liknelsernas relevanta budskap för våra liv i dag.

SLUTLIGEN vill jag säga att varje ny dag ger oss tillfället att uppfinna och upprätta fred. Tyvärr ser vi idag att alltmer dödliga teknologier uppfinns som gör det lättare att ytterligare kontrollera, förtrycka, dominera och förödmjuka både kristna och muslimska palestinier. Konferensen kommer utfärda en vädjan till allt folk med integritet och samvete att mångfaldiga sin strävan för att få till stånd ett slut på ockupationen och skapa fred mellan israeler och palestinier. När möjligheterna till fred verkligen finns och är inom räckhåll, när miljoner på båda sidor längtar efter sanning och befrielse, när många av oss vet vad en rättvis fred är och faktiskt kan föreställa oss ett liv i säkerhet och framgång för palestinier och israeler, så är det verkligen galet att fortsätta ockupationen och förtrycket och det är oerhört och tragiskt att det internationella samfundet inte har den politiska viljan att upprätthålla och genomdriva den internationella rätten.

Naim Ateek, svensk översättning Mattias Thurfjell